

[Thomsen.]

mellem Vare- og Pengeværdier. Under alle Omstændigheder og af mange forskellige Grunde, bl. a. at Underskudsaaene for manges Vedkommende har opædt de sidste Reserver, maa Landbruget — og det maa ske snarest — have fuld Ligestilling med de øvrige Erhverv. En saadan Ligestilling opnaas ikke ved Korn- eller andre isolerede Ordninger, men kun efter en samlet Plan og efter de Principper, som jeg nu her har skitseret. De nødvendige Midler til Planens Gennemførelse kan, som jeg tidligere har hævdet, tilvejebringes gennem en Afgift paa Valutaattester, muligvis ogsaa paa anden Maade, men man maa i alt Fald regne med, at der vil blive Brug for smaa 200 Mill. Kr.

Schmidt: Naar jeg ønsker at tage Stilling til nogle af de vigtigste Spørgsmaal, der paatrænger sig i Dag, agter jeg dog ikke at beskæftige mig med de indrepolitiske Spørgsmaal, som ellers har givet Stof til Debatten, men jeg holder mig til *det* danske Spørgsmaal, om hvilket Englænderen Bruce, Sekretær i den internationale Kommission, har sagt, at det var Danmarks store Problem, Nordslesvig. Nordslesvig ligger rigtigt nok i Danmarks Periferi, men det betyder jo, at det ligger dér, hvor Danmark møder den tyske Grænse og, maa man vel sige, i Dag møder en Bølge af ny Vilje, ny Tro og nye Tanker. Derfor er det vel ogsaa, at alt, hvad der foregaar i Nordslesvig, her i København betragtes under Synspunktet dansk-tysk Forhold. Det er ikke altid heldigt, naar man maaler de to Folks Forhold efter alle de smaa eller store Rivninger, der finder Sted i et Grænseland, idet det, der kan sætte Sindene stærkt i Bevægelse, ikke kan være bestemmende for Folkenes gensidige Forhold til hinanden, men det maa dog understreges, at hele dette Forhold i ikke liden Grad er afhængigt af, hvor godt det lykkes at ordne Forholdene i Grænselandet paa en storslaaet og retfærdig Maade.

For at illustrere paa en iøjnefaldende Maade, hvor forskelligt Synet kan være, efter som de betreffende forstaar at indtage en behersket og uheldet Position eller hengiver sig til Dagens Lidenskaber, vil jeg allerførst minde om den meget bemærkelsesværdige Selvstændighed, med hvilken Udenrigsminister Munch i Genève ytrede sig, da man mente at skulle sidde til Doms over Tyskland. Jeg mener, at det var en mandig Holdning, Udenrigsministeren indtog, allerede derfor, at han vovede at staa alene og mente, at man ikke kunde dømme Tysk-

land, fordi det indførte almindelig Værnepligt i Strid med Versaillestraktaten, naar det med Rette kunde henvises til, at de andre Magter i Forvejen havde oprustet, ogsaa i Strid med Versaillestraktaten. Jeg ved godt, at det ikke betyder Sympatitilkendegivelse for Tyskland, men det betyder en Mands modige Saglighed i et Spørgsmaal, hvor Verden ellers har saa ondt ved at vise Saglighed. I Modsætning til Udenrigsministeren har en anden Mand, der i Danmark har gjort sit Navn bekendt i Forbindelse med de udenrigspolitiske Forhold, Hr. Nicolai Blædel, forleden i et Foredrag i København udtalt som sin politiske Overbevisning, at det var en Lykke for Danmark, naar det havde saa lidt som muligt med Tyskland at gøre ogsaa paa handelspolitisk Omraade. Denne Gang var det ikke en Spaaedom som ved Saar-Afstemningen, da Blædel havde saa lidet Held med sig. Jeg mener dog, at en dansk Politik, der vilde følge Blædels Linie, vilde være en for Danmark uheldig Politik, og det er vel mildt dømt, naar jeg mener, at en Mand som Blædel ikke holder sin politiske Overbevisning fri for Lidenskabernes Paa-virkning.

Lad os saa endnu mindes, hvad en anden dansk Mand, Dr. Jonas Collin, forleden sagde med rene Ord: Husk paa, at Tyskland er vor eneste Fjende! — saa har vi Lidenskaberne i Renkultur, som det vel ikke er værd at spille Ord paa. Maaske kan man ogsaa sige, at i disse tre Mænd har man repræsenteret tre Slags politiske Standpunkter, som ikke saa daarligt viser Danmark, som det er nu, men jeg vil haabe, at den Holdning, Udenrigsministeren indtog, alligevel er den overvejende i det danske Folk, ja, at en fjerde Holdning ogsaa maa findes og omsider vinde stærkere Tilslutning, en Holdning, som forstaar og af indre Overbevisning er med til en Politik, der venter sig meget af gode Forbindelser med det tyske Folk. Jeg personlig haaber, at Udviklingen vil gaa i den Retning, at Fjendskab og Mistænksomhed, som i mere end 100 Aar alt for meget har staaet de to Folkeslag imellem, ikke skal blive ved at gaa i Arv, men give Plads for en ny Tillid, der er rede til at give hvert Folk sit og i den rolige Bevidsthed om at staa paa egen sikker Grund er villig til et venligt og gensidigt Naboforhold.

Jeg fremhæver disse Tanker allerførst, inden jeg gaar ind paa de Træk i dansk og nordslesvigsk Politik, som jeg synes passer lidet til det, man maatte ønske, og jo mere